

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แนวคิดในเรื่องการปกครองตนเอง โดยการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นเริ่มนำมาใช้ตั้งแต่สมัยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2547 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ได้ทรงมีพระราชดำริให้จัดการปกครองรูปแบบ “สุขาภิบาล” ขึ้นเป็นครั้งแรก แต่ก็ยังไม่มีการเลือกตั้งผู้แทนประชาชนเข้ามาทำหน้าที่บริหารกิจการของสุขาภิบาลตามหลักการของการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประเทศไทยได้จัดระเบียบการปกครองแบบรัฐเดี่ยว แบ่งการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ ราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่นหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าส่วนกลางคือ หลักการรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) ส่วนภูมิภาค คือ หลักการแบ่งอำนาจการปกครอง (Deconcentration) และส่วนท้องถิ่น คือ หลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ซึ่งรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยประกอบไปด้วย กรุงเทพมหานคร เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิทย์ พวงงาม, 2548 : 2) ซึ่งหลักการกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่น เป็นวิธีการที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลาง ไปดำเนินการกิจกรรม การบริหารราชการบางอย่างได้ โดยมีอิสระในการที่จะดำเนินการกิจกรรมการบริหารของตนเองได้ และเพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่นได้มีอิสระในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมทางการบริหาร มีสิทธิมีเสียงดำเนินการปกครองกันเอง อันเป็นรากฐานและวิถีทางของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกัน มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารที่ตนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เช่น ไปเลือกตั้ง ไปหาเสียงสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง สมัครรับเลือกตั้ง เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบหนึ่งของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลขณะนั้น ที่กำหนดนโยบายด้านการเมืองการปกครองให้มีการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง โดยมีอิสระใน

การบริหารพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร และร่วมแก้ไขปัญหของประชาชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย จึงได้ยกฐานะสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326/2515 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 (ปว.326) ที่มีรายได้ตามหลักเกณฑ์ขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีสมาชิก 2 ประเภท คือ สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากรายได้ในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน (มาตรา 45) สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะเลือกคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไม่เกิน 2 คน และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน (มาตรา 58) เหตุผลสำคัญในการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ในปี 2540 ประเทศไทยประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 16 เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่างๆ ที่สำคัญคือ ด้านโครงสร้าง ให้มี ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายบริหารประกอบด้วย นายกององค์การบริหาร ส่วนตำบล 1 คน และนายกององค์การบริหารส่วนตำบล อาจแต่งตั้งรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ได้ไม่เกินจำนวน 2 คน และต้องไม่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารบุคคล ได้กำหนดให้การบริหารบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยคณะกรรมการที่มาจากคณะกรรมการไตรภาคี คือ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และฝ่ายคนกลาง (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ฝ่ายละจำนวนเท่าๆกัน ด้านภาระหน้าที่ นอกจากอำนาจหน้าที่ ที่มีอยู่แล้ว ยังมีอำนาจใหม่ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น มาตรา 289 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือวัฒนธรรม อันดีของท้องถิ่น มาตรา 290 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ได้อย่างยั่งยืนและภาระงานจากส่วนกลางที่ต้องถ่ายโอนภารกิจ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (ประวัติองค์การบริหารส่วนตำบล . 2553.
[http : www. kalasin. go. th/ stratategy/index.](http://www.kalasin.go.th/stratategy/index)

ปัจจุบันประเทศไทยใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ ซึ่งโดยทั่วไป มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ ให้ดีขึ้น การที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาก็คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นทุกระดับ ได้มีส่วนร่วม (สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น. 2541 : 17) ประชาชนย่อมมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดทิศทางการพัฒนา ในปัจจุบันลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารท้องถิ่นยังอยู่ในวงจำกัด การเข้าไปมีบทบาทของประชาชนมีน้อย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งจะเป็นการบริหารและพัฒนาที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง (บุญรัตน์ โตทอง. 2537 : 31)

การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ อันเป็นหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน และเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา จะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และเพื่อให้การพัฒนาและสนองต่อความต้องการของประชาชนทำให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับสิทธิและสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่กฎหมายกำหนดจากการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้การพัฒนาสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม ถึงแม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ เคยมีการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2552 และผลปรากฏว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 89.40 เท่านั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงหาแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก

จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้การดำเนินงานสนองความต้องการของประชาชนและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของประชาชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของประชาชน ที่จำแนกตาม ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการศึกษา

1. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตาม ระดับการศึกษา และหมู่บ้านที่อยู่อาศัย มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวนประชากร 3,364 คน (สำนักทะเบียนราษฎร อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ณ วันที่ 15 กรกฎาคม 2553)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอหัวเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป จำนวนประชากร 358 คน โดยใช้สูตรการคำนวณของยามานะ (Yamane, 1973 : 727)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ของการศึกษา

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ เขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอหัวเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ระยะเวลา ระยะเวลาที่ทำการศึกษาระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม 2553

4. ตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ คุณสมบัติทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

4.1.1 ระดับการศึกษา

4.1.2 หมู่บ้านที่อยู่อาศัย

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) คือ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอหัวเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของประชาชน จำนวน 9 ด้าน คือ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

กรอบแนวคิดการศึกษา

ผู้ศึกษาใช้กรอบการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาเป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ซึ่งปรากฏในบทที่ 2 ดังแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้น
ความคิดเห็นอาจเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้แสดงความคิดเห็นซึ่งความรู้สึกรู้สึกของ
แต่ละบุคคลจะนำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น

2. **ประชาชน** หมายถึง ประชาชนผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัว
หิน อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป

3. **องค์การบริหารส่วนตำบล** หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบ
องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และทำการศึกษารูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอห้วยเม็ก
จังหวัดกาฬสินธุ์

4. **ระดับการศึกษา** หมายถึง วุฒิต่างการศึกษาที่ได้รับการศึกษาแล้วเรียนตาม
หลักสูตรที่เรียนจบมาสูงสุดของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน
อำเภอ ห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

5. **การดำเนินงาน** หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน
อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 67 แห่ง
พระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จำนวน 9
ด้าน ได้แก่ 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก 2) รักษาความสะอาดของถนน ทาง
น้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3) ป้องกันโรคและระงับ
โรคติดต่อ 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 9) การปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดย
จัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

5.1 **ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก** หมายถึง จัดให้มี
โครงการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้ก่อสร้างไหลถนนให้สัญจรไปมาสะดวก ได้ซ่อมแซม
ถนนให้ใช้การ ได้ดีอยู่เสมอ ได้ให้มีการขุดลอกคลองอย่างสม่ำเสมอ ได้ก่อสร้างรางระบายน้ำ
อย่างทั่วถึง

5.2 **ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ**
รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล หมายถึง ได้จัดให้มีพนักงานทำความสะอาดถนนเป็น

ประจำ จัดหาภาชนะรองรับขยะอย่างเพียงพอ ได้จัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดตาม แหล่งน้ำธรรมชาติ มีการพัฒนาระบบประปาผิวดิน

5.3 ด้านการป้องกันโรคและระดับโรคติดต่อ หมายถึง มีการฝึกอบรมรณรงค์ ป้องกันโรคไข้เลือดออก สนับสนุนงบประมาณในการป้องกันการติดยาเสพติด มีบริการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีบริการหยอดวัคซีนป้องกันโรคโปลิโอให้แก่เด็ก

5.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง มีเครื่องมือในการดับเพลิง มีเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเพียงพอ จัดให้มีศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ให้ความช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบภัยอย่างทั่วถึง จัดให้มีไฟฟ้าให้แสงสว่างตามท้องถนนอย่างทั่วถึง

5.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง ให้การสนับสนุนศูนย์อบรมเด็กก่อนวัยเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมงานประเพณีภายในหมู่บ้านเป็นประจำ เช่น งานบุญบั้งไฟ ส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนาเป็นประจำทุกปี เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของตำบลหัวหินทุกด้าน

5.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนปุ๋ยเคมีกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมสนับสนุนให้มีสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ ให้เงินสงเคราะห์ผู้พิการอย่างทั่วถึง ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการด้านกีฬาแก่ชุมชน มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อย่างทั่วถึง

5.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การอนุรักษ์ดินเพื่อการเกษตร มีการรณรงค์อนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติของท้องถิ่น สนับสนุนการปลูกต้นไม้ริมถนน มีการรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้ชุมชน ดำเนินกิจกรรมปลูกป่าและอนุรักษ์ป่าไม้ในที่สาธารณะของตำบลหัวหิน

5.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง ให้การส่งเสริมงานบุญประเพณีสิบสองเดือนเป็นประจำ เช่น การจัดงานบุญเบิกบ้าน ได้จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ เป็นเงินอุดหนุนแก่กลุ่มอาชีพต่างๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในงานประเพณีต่างๆ ให้การสนับสนุนงบประมาณในการทำสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

5.9 ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรร

งบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร หมายถึง มีการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เช่น มีการก่อสร้างถนนไร้ฝุ่น ฯ มีการจัดสรรงบประมาณตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลอย่างเพียงพอ มีบุคลากรเข้าดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลอย่างเพียงพอ มีการช่วยเหลือประชาชน กรณีเมื่อเกิดภัยพิบัติในพื้นที่ เช่น เกิดอุทกภัย เกิดไฟไหม้ ฯ มีการจัดบุคลากรให้เตรียมพร้อมอยู่เสมอเพื่อปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประโยชน์การศึกษา

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหิน อำเภอหัวเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นข้อสนเทศในการปรับปรุงในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY